

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gruodžio 17 d.*

„Apeliacinis skundas – Teisės aktų derinimas – Reglamentas (ES) Nr. 305/2011 – Suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos – Darnieji techniniai standartai ir reglamentai – Darnieji standartai EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 ir EN 12285-2:2005 – Ieškinys dėl panaikinimo“

Sujungtose bylose C-475/19 P ir C-688/19 P

dėl 2019 m. birželio 20 ir rugsėjo 18 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama J. Möller ir R. Kanitz, padedamų *Rechtsanwälte* M. Kottmann, M. Winkelmüller ir F. van Schewick,

apeliantė (C-475/19 P ir C-688/19 P),

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai C. Hermes, M. Huttunen ir A. Sipos,

atsakovei pirmojoje instancijoje (C-475/19 P ir C-688/19 P),

Suomijos Respublikai, atstovaujamai S. Hartikainen ir A. Laine,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje (C-475/19 P),

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader (pranešėja), M. Safjan, ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu byloje C-475/19 P Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti 2019 m. balandžio 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Vokietija / Komisija* (T-229/17, nepaskelbtas Rink., toliau – pirmasis skundžiamas sprendimas, EU:T:2019:236), kuriuo jis atmetė apeliančios ieškinį dėl, pirma, 2017 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/133 dėl darniojo standarto EN 14342:2013 „Medinės grindys ir parketas. Charakteristikos, atitikties įvertinimas ir ženklavimas“ nuorodinio žymens tolesnio riboto skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011 (OL L 21, 2017, p. 113), antra, 2017 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/145 dėl darniojo standarto EN 14904:2006 „Sporto aikštynų paviršiai. Vidiniai paviršiai, skirti įvairioms sporto šakoms“ nuorodinio žymens tolesnio riboto skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011 (OL L 22, 2017, p. 62) (toliau kartu – pirmieji ginčijami sprendimai), trečia, 2017 m. kovo 10 d. Komisijos komunikato, parengto įgyvendinant 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL C 76, 2017, p. 32, toliau – „įgyvendinimo“ komunikatas), kiek jis susijęs su darniaisiais standartais EN 14342:2013 ir EN 14904:2006, ketvirta, 2017 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos komunikato, parengto įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL C 267, 2017, p. 16), kiek jis susijęs su darniaisiais standartais EN 14342:2013 ir EN 14904:2006, penkta, 2017 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikato, parengto įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL C 435, 2017, p. 41), kiek jis susijęs su darniaisiais standartais EN 14342:2013 ir EN 14904:2006, ir, šešta, 2018 m. kovo 9 d. Komisijos komunikato, parengto įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL C 92, 2018, p. 139), kiek jis susijęs su darniaisiais standartais EN 14342:2013 ir EN 14904:2006 (toliau kartu – trys kiti ginčijami komunikatai), panaikinimo.
- 2 Apeliaciniu skundu byloje C-688/19 P Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti 2019 m. liepos 9 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Vokietija / Komisija* (T-53/18, nepaskelbtas Rink., toliau – antrasis skundžiamas sprendimas, EU:T:2019:490), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl, pirma, 2017 m. lapkričio 6 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/1995 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* palikti darniojo standarto EN 13341:2005 + A1:2011 dėl termoplastikinių stacionariųjų antžeminių buitinių krosnių kuro, žibalo ir dyzelino talpyklų nuorodinį žymenį pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011 (OL L 288, 2017, p. 36) ir, antra, 2017 m. lapkričio 6 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/1996 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* palikti darniojo standarto EN 12285-2:2005 dėl ceche pagamintų plieninių talpyklų nuorodinį žymenį pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011 (OL L 288, 2017, p. 39) (toliau kartu – antrieji ginčijami sprendimai) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 3 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011, p. 5), 1–3 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Laikantis valstybių narių taisyklių statiniai turi būti projektuojami ir statomi taip, kad nekeltų pavojaus žmonių, naminių gyvūnų ar nuosavybės saugai ir nepakenktų aplinkai.

- (2) Tos taisyklės daro tiesioginį poveikį statybos produktų reikalavimams. Todėl į tuos reikalavimus atsižvelgiama nacionaliniuose produktų standartuose, nacionaliniuose techniniuose liudijimuose bei kitose nacionalinėse techninėse specifikacijose ir su statybos produktais susijusiose nuostatose. Dėl tokių reikalavimų skirtumų sudaromos kliūtys prekybai Sąjungoje.
- (3) Šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti reikalavimus, kuriuos jos laiko būtinais, siekdamos užtikrinti sveikatos, aplinkos ir darbuotojų apsaugą, kai naudojami statybos produktai.“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje „Dalykas“ nustatyta:

„Šiuo reglamentu, nustatant su statybos produktų esminėmis charakteristikomis susijusių eksploatacinių savybių išreiškimo ir šių produktų ženklavimo CE ženklu suderintas taisykles, nustatomos statybos produktų pateikimo į rinką arba tiekimo rinkai sąlygos.“

5 Šio reglamento 2 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ nurodyta:

„Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

<...>

4) esminės charakteristikos – su esminiais statinių reikalavimais susijusios statybos produkto charakteristikos;

<...>“

6 Reglamento Nr. 305/2011 3 straipsnio „Esminiai statinių reikalavimai ir esminės statybos produktų charakteristikos“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. I priede nustatyti esminiai statinių reikalavimai yra pagrindas rengiant standartizavimo įgaliojimus ir darniąsias technines specifikacijas.

2. Statybos produktų esminės charakteristikos nustatomos darniosiose techninėse specifikacijose atsižvelgiant į esminius statinių reikalavimus.“

7 To reglamento 8 straipsnio „Bendrieji principai ir CE ženklo naudojimas“ 4 dalyje nustatyta:

„Valstybė narė nedraudžia ar netrukdo savo teritorijoje arba savo atsakomybe tiekti rinkai arba naudoti CE ženklu paženklintus statybos produktus, jeigu jų deklaruotos eksploatacinės savybės atitinka tokio naudojimo toje valstybėje narėje reikalavimus.“

8 Šio reglamento 17 straipsnyje „Darnieji standartai“ nurodyta:

„1. Darniuosius standartus rengia [1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB [, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37),] I priede išvardytos Europos standartizacijos institucijos, remdamosi prašymais (toliau – įgaliojimai), kuriuos pagal tos direktyvos 6 straipsnį išduoda Komisija, pasikonsultavusi su šio reglamento 64 straipsnyje nurodytu Nuolatinio statybos komitetu (toliau – Nuolatinis statybos komitetas).

<...>

3. Darniuosiuose standartuose pateikiami statybos produktų eksploatacinių savybių vertinimo metodai ir kriterijai, atsižvelgiant į šių produktų esmines charakteristikas.

Kai tai numatyta atitinkamuose įgaliojimuose, darniajame standarte nurodoma produktų, kuriems taikomas standartas, naudojimo paskirtis.

Kur tinkama ir nedarant poveikio rezultatų tikslumui, patikimumui ir pastovumui, darniuosiuose standartuose pateikiami paprasčiau nei bandymai taikomi statybos produktų eksploatacinių savybių vertinimo metodai, atsižvelgiant į šių produktų esmines charakteristikas.

<...>

5. Komisija vertina Europos standartizacijos institucijų nustatytų darnųjų standartų atitiktį atitinkamiems įgaliojimams.

Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbia nuorodų į atitinkamus darnuosius standartus, kurie atitinka atitinkamus įgaliojimus, sąrašą.

Prie kiekvieno į sąrašą įtraukto darniojo standarto nurodoma tokia informacija:

- a) nuorodos į darniąsias technines specifikacijas, kurias jis pakeičia, jei tokių yra;
- b) bendro taikymo laikotarpio pradžios diena;
- c) bendro taikymo laikotarpio pabaigos diena.

Komisija skelbia atnaujintus sąrašus.

Nuo bendro taikymo laikotarpio pradžios dienos darnųjų standartą galima taikyti siekiant parengti eksploatacinių savybių deklaraciją dėl statybos produkto, kuriam taikomas tas standartas. Nacionalinės standartizacijos institucijos įpareigojamos perimti darnuosius standartus laikantis Direktyvos 98/34/EB.

Nedarant poveikio 36–38 straipsniams, nuo bendro taikymo laikotarpio pabaigos dienos darnusis standartas yra vienintelė priemonė eksploatacinių savybių deklaracijai dėl statybos produkto, kuriam taikomas tas standartas, parengti.

Bendro taikymo laikotarpio pabaigoje panaikinami prieštaraujantys nacionaliniai standartai ir valstybės narės turi panaikinti visas prieštaraujančias nacionalines nuostatas.“

- 9 Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnyje „Oficialus prieštaravimas dėl darnųjų standartų“ numatyta:

„1. Jei valstybė narė arba Komisija mano, kad darnusis standartas nevisiškai atitinka atitinkamame įgaliojime nustatytus reikalavimus, atitinkama valstybė narė arba Komisija, pasikonsultavusi su Nuolatinio statybos komitetu, perduoda klausimą nagrinėti pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtam komitetui, nurodydama savo argumentus. Tas komitetas, pasikonsultavęs su atitinkamomis Europos standartizacijos institucijomis, nedelsdamas pateikia savo nuomonę.

2. Atsižvelgusi į pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigto komiteto nuomonę Komisija nusprendžia, ar *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbti, neskelbti, skelbti su apribojimais, palikti, palikti su apribojimais arba panaikinti nuorodas į atitinkamą darnųjų standartą.

3. Komisija praneša atitinkamai Europos standartizacijos institucijai apie savo sprendimą ir, prireikus, prašo peržiūrėti atitinkamą darnųjų standartą.“

10 To reglamento 19 straipsnio „Europos vertinimo dokumentas“ 1 dalyje nustatyta:

„Gamintojui pateikus prašymą išduoti Europos techninį įvertinimą, [techninio vertinimo įstaigų] organizacija parengia ir patvirtina Europos vertinimo dokumentą statybos produktams, kuriems netaikomas arba taikomas ne visas darnusis standartas ir kurių eksploatacinių savybių negalima visapusiškai įvertinti remiantis galiojančiu darniuoju standartu dėl to, kad, *inter alia*:

<...>

- b) darniajame standarte numatytas vertinimo metodas yra netinkamas bent vienos esminės to produkto charakteristikos atžvilgiu; arba
- c) darnusis standartas nenumato vertinimo metodo bent vienos esminės to produkto charakteristikos atžvilgiu.“

11 To reglamento I priede nustatyti „esminiai statinių reikalavimai“. Šio priedo 3 punkte „Higiena, sveikata ir aplinka“ nustatyta:

„Statiniai turi būti projektuojami ir statomi taip, kad viso jų būvio ciklo metu, juos statant, naudojant ir griauinant nekiltų jokie pavojaus darbuotojų, gyventojų ar kaimynų higienai arba sveikatai ir saugai ir per visą jų būvio ciklą jie neturėtų pernelyg didelio poveikio aplinkos kokybei ar klimatui, ypač dėl toliau išvardytų priežasčių:

<...>

- b) pavojingų medžiagų, lakiųjų organinių junginių (LOJ), šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba pavojingų dalelių išsiskyrimo į orą statinių viduje ar lauke;

<...>“

12 Direktyva 98/34 buvo pakeista 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012, p. 12).

13 Direktyvos 98/34 5 straipsniu įsteigtas komitetas buvo pakeistas Reglamento Nr. 1025/2012 pradinės redakcijos 22 straipsnyje numatytu komitetu.

Faktinės aplinkybės

Byla C-475/19 P

14 Faktinės aplinkybės pirmojo skundžiamo sprendimo 5–13 punktuose trumpai išdėstytos taip:

„5 1997 m. lapkričio 12 d. Europos Komisija suteikė Europos standartizacijos komitetui [(ESK)] įgaliojimą M/119 parengti grindų dangos darniuosius standartus. Į tuos standartus turėjo būti įtraukta daug esminių savybių, kaip antai atsparumas ugniai, pralaidumas vandeniui, atsparumas dužimui, asbesto ir formaldehido emisija, esamas pentachlorfenolio kiekis. Įgaliojimas M/119 buvo išduotas pagal [1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos] direktyvą [89/106/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo (OL L 40, 1989, p. 12; 2004 m.

specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 9 t., p. 296)] ir pakeistas 2000 m. liepos 25 d. įgaliojimu M/137 ir 2010 m. birželio 22 d. įgaliojimu M/119/rev.1, kuriais įtraukta daugelio kitų pavojingų cheminių medžiagų, kaip antai lakiųjų organinių junginių (LOJ), emisija.

- 6 Iš visų standartų darniajame standarte EN 14342:2013 „Medinės grindys ir parketas. Charakteristikos, atitikties įvertinimas ir ženklavimas“ buvo pateikti eksploatacinių savybių vertinimo metodai ir kriterijai, atsižvelgiant į esmines charakteristikas. Dėl kitų pavojingų medžiagų, kaip antai LOJ, išskyrimo darniojo standarto EN 14342:2013 4.4 nuostatoje nustatyta:

„Kai statybos produktai, kuriems taikomas šis standartas, išleidžiami į rinką, nacionaliniuose teisės aktuose dėl pavojingų medžiagų gali būti reikalaujama patikrinti ir deklaruoti ne tik tų pavojingų medžiagų, kurios aptariamose kituose straipsniuose, bet ir kitų pavojingų medžiagų išskyrimą ir kartais kiekį.

Nesant Europos mastu suderintų metodų, išskyrimą ir (arba) kiekį reikia tikrinti ir deklaruoti atsižvelgiant į naudojimo vietoje taikomas nacionalines nuostatas <...>“

- 7 Darnusis standartas EN 14904:2006 „Sporto aikštynų paviršiai. Vidiniai paviršiai, skirti įvairioms sporto šakoms“ tai pat buvo susijęs su daugeliu esminių charakteristikų, kaip antai trintimi, ilgaamžiškumu, atsparumu ugniai, formaldehido emisija, pentachlorfenolio kiekiu. Dėl kitų pavojingų cheminių medžiagų to darniojo standarto ZA.1 priedo 1 pastaboje buvo nustatyta:

„Be galimų specialių straipsnių dėl šiame standarte nurodytų pavojingų cheminių medžiagų, gali būti kitų reikalavimų, taikomų šiame standarte nurodytiems produktams. Kad būtų laikomasi Europos direktyvos dėl statybos produktų nuostatų, reikėtų, kad šių reikalavimų būtų laikomasi ten, kur jie taikomi, ir tada, kai jie taikomi.“

- 8 2015 m. rugpjūčio 21 d. Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsniu, pareiškė Komisijai oficialius prieštaravimus dėl darnųjų standartų EN 14342:2013 ir EN 14904:2006.

- 9 Vokietijos Federacinė Respublika teigė, kad abu ginčijami standartai nevisiškai atitinka Komisijos suteiktą įgaliojimą ir kad esminės statybos produktų savybės nebuvo nustatytos, kaip nurodyta Reglamento Nr. 305/2011 3 straipsnio 2 dalyje. Ji nurodė, kad šiais dviem standartais pažeidžiama Reglamento Nr. 305/2011 17 straipsnio 3 dalis ir įgaliojimas M/119, nes tuose standartuose nenustatytos suderintos kitų pavojingų cheminių medžiagų, kaip antai LOJ, išskyrimo vertinimo procedūros.

- 10 Paskui Vokietijos Federacinė Respublika paprašė, kad laukiant, kol bus parengti kitų pavojingų cheminių medžiagų išskyrimo ir tų medžiagų emisijos ar kiekio suderinti tikrinimo metodai, iš *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* būtų pašalinti standartų nuorodiniai žymenys arba, nepatenkinus šio prašymo, kad jie būtų skelbiami su išlyga tam, kad ginčijamos standartų nuostatos dėl kitų pavojingų cheminių medžiagų išskyrimo būtų laikomos nesuderintomis ir kad valstybėms narėms būtų leista priimti nacionalines nuostatas dėl tikrinimo metodų, siekiant įvykdyti pagrindinius su sveikata susijusius statiniams taikomus reikalavimus.

- 11 2017 m. sausio 25 d. Komisija priėmė [pirmuosius ginčijamus sprendimus].

- 12 Sprendimo 2017/133 1 straipsnyje nustatyta:

„Darniojo standarto EN 14342:2013 „Medinės grindys ir parketas. Charakteristikos, atitikties įvertinimas ir ženklavimas“ nuorodinis žymuo toliau skelbiamas taikant apribojimą.

Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiamą darnųjų standartų nuorodinių žymenų sąrašą Komisija papildė tokiu ribojimu: „Standarto EN 14342:2013 4.4 nuostata išbraukiama iš paskelbto nuorodinio žymens taikymo srities“ “

13 Sprendimo 2017/145 1 straipsnyje nustatyta:

„Darniojo standarto EN 14904:2006 „Sporto aikštynų paviršiai. Vidiniai paviršiai, skirti įvairioms sporto šakoms“ nuorodinis žymuo toliau skelbiamas taikant apribojimą.

Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiamą darnųjų standartų nuorodinių žymenų sąrašą Komisija papildė tokiu ribojimu: „Standarto EN 14904:2006 ZA.1 priedo 1 pastaba išbraukiama iš paskelbto nuorodinio žymens taikymo srities.“ “

- 15 2017 m. kovo 10 d. Komisija paskelbė „įgyvendinimo“ komunikatą, kuriame pateiktas visų darnųjų standartų pagal Reglamentą Nr. 305/2011 sąrašas. Tame komunikate iš esmės nurodyti abiejų standartų EN 14342:2013 ir EN 14904:2006 ribojimai, kurie nustatyti pirmuosiuose ginčijamuose sprendimuose.
- 16 2017 m. rugpjūčio 11 d., 2017 m. gruodžio 15 d. ir 2018 m. kovo 9 d. Komisija paskelbė kitus tris ginčijamus komunikatus.

Byla C-688/19 P

17 Faktinės aplinkybės antrojo skundžiamo sprendimo 1–12 punktuose trumpai išdėstytos taip:

- „1 1999 m. vasario 26 d. [Komisija] suteikė [ESK] įgaliojimą M/131 parengti vamzdžių, cisternų ir pagalbinių įrenginių, neturinčių sąlyčio su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, darniuosius standartus. Į tuos standartus turėjo būti įtraukta daug esminių savybių, kaip antai mechaninis atsparumas ir patvarumas, atsparumas suspaudimui, geba išlaikyti apkrovas ir vientisumas.
- 2 2004 m. ESK patvirtino darnųjų standartą EN 12285-2:2005 dėl plieninių talpyklų. Įgaliojime M/131 nurodyta eksploatacinė savybė „mechaninis atsparumas ir stabilumas“ aptariama ZA. skirsnio lentelėse, kuriose nustatyta, kad, kiek tai susiję su sienelių storium, produktai turi atitikti darniojo standarto 4.3.6.1 nuostatoje ir 3 lentelėje nustatytus reikalavimus. Šioje nuostatoje ir lentelėje nurodyti minimalūs sienelių storiai, kurių turi būti laikomasi gaminant aptariamą talpyklą.
- 3 2005 ir 2010 m. ESK patvirtino darnųjų standartą EN 13341:2005 + A1:2011 dėl termoplastikinių stacionariųjų talpyklų. Šiame standarte pateikti daugelio esminių savybių eksploatacinių savybių vertinimo metodai ir kriterijai. Įgaliojime M/131 nurodyta eksploatacinė savybė „mechaninis atsparumas ir stabilumas“, aptariama ZA priedo ZA.1 skirsnio lentelėse, kuriose nustatyta, kad, kiek tai susiję su sienelių storium, produktai turi atitikti darniojo standarto 4 ir 6 lentelėse nustatytus reikalavimus. 4 ir 6 lentelėse nurodyti minimalūs sienelių storiai, kurių turi būti laikomasi gaminant aptariamą talpyklą.
- 4 Darniuosiuose standartuose nepateikta ypatingų reikalavimų ar vertinimo metodų tiems atvejams, jei tos talpyklos būtų naudojamos seisminėse arba potvynių užliejamose zonose. Taip pat juose nenustatyta reikalavimų dėl statybinės paskirties talpyklų tvirtinimo prie žemės.
- 5 Tas pats taikytina eksploatacinėms savybėms „atsparumas suspaudimui“ ir „geba išlaikyti apkrovas“, dėl kurių aptariamuose darniuosiuose standartuose nepateikta jokio tų eksploatacinių savybių vertinimo metodo ar kriterijaus.

- 6 2015 m. rugpjūčio 21 d. Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsniu, pareiškė Komisijai oficialius prieštaravimus dėl darnųjų standartų EN 13341:2005 + A1:2011 ir EN 12285-2:2005.
- 7 Vokietijos Federacinė Respublika nurodė, kad abu ginčijami standartai nevisiškai atitinka Komisijos suteiktą įgaliojimą M/131 ir kad esminės statybos produktų savybės nebuvo nustatytos, kaip nurodyta Reglamento Nr. 305/2011 3 straipsnio 2 dalyje. Ji nurodė, kad šiais dviem standartais pažeidžiama Reglamento Nr. 305/2011 17 straipsnio 3 dalis ir įgaliojimas M/131, nes tuose standartuose nenustatyti eksploatacinių savybių nustatymo metodai dėl mechaninio atsparumo ir patvarumo, atsparumo suspaudimui ir gebos išlaikyti apkrovas, be kita ko, tais atvejais, kai tie produktai naudojami seisminėse ar potvynių užliejamose zonose.
- 8 Paskui Vokietijos Federacinė Respublika paprašė, kiek tai susiję su darniaisiais standartais EN 13341:2005 + A1:2011 ir EN 12285-2:2005, kad laukiant, kol bus parengti suderinti tikrinimo metodai, taikomi mechaniniam atsparumui ir patvarumui, atsparumui suspaudimui ir gebai išlaikyti apkrovas naudojant seisminėse ar potvynių užliejamose zonose, standartų nuorodiniai žymenys *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* būtų skelbiami su apribojimais arba, nepatenkinus šio prašymo, kad tie standartai būtų pašalinti iš *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio*, kiek jie taikomi termoplastikinėms stacionariosioms talpykloms ir ceche pagamintoms plieninėms talpykloms.
- 9 Po konsultacijos su nuolatinio statybos komitetu, įsteigtu pagal Reglamento Nr. 305/2011 64 straipsnį, Komisija kreipėsi į komitetą, įsteigtą pagal Reglamento [Nr. 1025/2012] 22 straipsnį. Šis komitetas pateikė nuomonę dėl oficialių prieštaravimų.
- 10 2017 m. lapkričio 6 d. Komisija priėmė [antruosius ginčijamus sprendimus].
- 11 Sprendimo 2017/1995 1 straipsnyje nustatyta:

„Darniojo standarto EN 13341:2005 + A1:2011 „Termoplastikinės stacionariosios antžeminės buitinio krosnių kuro, žibalo ir dyzelino talpyklos. Ekstruzinio pučiamojo ir išcentrinio liejimo būdu pagamintos polietileno talpyklos bei anijoninės polimerizacijos būdu suformuotos poliamido 6 talpyklos. Reikalavimai ir bandymo metodai“ nuorodinis žymuo paliekamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“
- 12 Sprendimo 2017/1996 1 straipsnyje nustatyta:

„Darniojo standarto EN 12285-2:2005 „Ceche pagamintos plieninės talpyklos. 2 dalis. Antžeminės horizontaliosios cilindrinės vienasienės ir dvisienės vandenį teršiančių degių ir nedegųjų skysčių talpyklos“ nuorodinis žymuo paliekamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“

Ieškiniai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

Byla T-229/17

- 18 2017 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Vokietijos Federacinės Respublikos ieškinį dėl, viena vertus, pirmųjų ginčijamų sprendimų ir, kita vertus, „įgyvendinimo“ komunikato panaikinimo.
- 19 2017 m. rugpjūčio 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Suomijos Respublikos prašymą leisti ištoti į bylą palaikyti Vokietijos Federacinės Respublikos reikalavimų. 2017 m. rugsėjo 1 d. sprendimu Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas leido ištoti į bylą.

- 20 Remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 3 dalimi, 2017 m. spalio 9 d., 2018 m. kovo 2 d. ir 2018 m. gegužės 20 d. Vokietijos Federacinė Respublika pateikė Komisijai tris pareiškimus dėl ieškinio patikslinimo, kuriuose paprašė panaikinti tris kitus ginčijamus komunikatus.
- 21 Ieškiniui pagrįsti Vokietijos Federacinė Respublika pateikė tris pagrindus, iš kurių pirmasis iš esmės grindžiamas Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnyje nustatytų esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, antrasis – pareigos motyvuoti pažeidimu, o trečiasis – to reglamento materialijų nuostatų pažeidimu.
- 22 Pirmuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip iš dalies nepriimtina, kiek tai susiję su „įgyvendinimo“ komunikatu ir kitais trimis komunikatais, ir iš dalies nepagrįstą, kiek tai susiję su pirmaisiais ginčijamais sprendimais.

Byla T-53/18

- 23 2018 m. sausio 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Vokietijos Federacinės Respublikos ieškinį dėl antrųjų ginčijamų sprendimų panaikinimo.
- 24 Ieškiniui pagrįsti Vokietijos Federacinė Respublika pateikė du pagrindus, iš kurių pirmasis iš esmės grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu, o antrasis – Reglamento Nr. 305/2011 materialijų nuostatų pažeidimu.
- 25 Antruoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Procesai Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 26 Apeliaciniu skundu byloje C-475/19 P Vokietijos Federacinė Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti pirmuosius ginčijamus sprendimus,
 - panaikinti „įgyvendinimo“ komunikatą ir kitus tris ginčijamus komunikatus,
 - nepatenkinus šių prašymų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kiek tai susiję su prašymais panaikinti pirmuosius ginčijamus sprendimus, „įgyvendinimo“ komunikatą ir kitus tris ginčijamus komunikatus,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 27 Suomijos Respublika Teisingumo Teismo prašo patenkinti Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktame apeliaciniame skunde byloje C-475/19 P išdėstytus reikalavimus.
- 28 Apeliaciniu skundu byloje C-688/19 P Vokietijos Federacinė Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti antruosius ginčijamus sprendimus,
 - nepatenkinus šių prašymų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kiek tai susiję su prašymais panaikinti antruosius ginčijamus sprendimus,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinius skundus dėl viso jų turinio,
 - priteisti iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.
- 30 2020 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-475/19 P ir C-688/19 P buvo sujungtos, kad būtų priimtas sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

Dėl nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo

Šalių argumentai

- 31 Komisija teigia, kad apeliaciniai skundai nepriimtini dėl to, kad juose tik pakartojami Bendrajame Teisme pateikti argumentai ir nenurodomi skundžiamų sprendimų kritikuojami punktai.
- 32 Vokietijos Federacinė Respublika prašo atmesti šį prieštaravimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 33 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu ir 169 straipsnio 2 dalimi, apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, motyvuojamosios dalies skundžiami punktai ir tikslūs teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas, nes kitaip tas apeliacinis skundas ar pagrindas bus nepriimtinas. Taigi, apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami ar pažodžiui atpasakojami Bendrajame Teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, neatitinka iš šių nuostatų kylančių motyvavimo reikalavimų. Tačiau pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą, jeigu apeliantas ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Sąjungos teisės taikymo išaiškinimą (2019 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *Iceland Foods / EUIPO*, C-162/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:686, 5 punktas (generalinio advokato nuomonės 6 punktas ir nurodyta jurisprudencija)).
- 34 Šiuo atveju visame apeliacinių skundų tekste pakankamai aiškiai nurodyti kritikuojami skundžiamų sprendimų punktai ir motyvai, dėl kurių, pasak apeliančios, juose padaryta teisės klaidų, taigi negalima teigti, kad tuose skunduose, kaip teigia Komisija, paprasčiausiai pakartojami ar iš naujo išdėstomi Bendrajame Teisme pateikti argumentai, todėl Teisingumo Teismas gali vykdyti jų teisėtumo kontrolę.
- 35 Kadangi apeliančė įvykdė šio sprendimo 33 punkte primintus reikalavimus motyvuoti, Komisijos pateiktą nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

Dėl esmės

- 36 Apeliaciniam skundui byloje C-475/19 P pagrįsti Vokietijos Federacinė Respublika pateikė tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas SESV 263 straipsnio pirmos pastraipos pažeidimu, nes „iš esmės“ pirmajame skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad „įgyvendinimo“ komunikatas ir kiti trys ginčijami komunikatai sukelia skirtingų teisinių pasekmių, palyginti su pirmųjų ginčijamų sprendimų sukeltomis pasekmėmis. Antrajame pagrinde ji teigia, kad tuo

sprendimu pažeidžiama Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalis, aiškina atsizvelgiant į to reglamento 17 straipsnio 5 dalį, nes tomis nuostatomis Komisijai ne tik suteikta teisė, bet ir nustatyta pareiga imtis vienos iš Vokietijos Federacinės Respublikos siūlomų priemonių. Trečias pagrindas grindžiamas to paties reglamento 18 straipsnio 2 dalies, aiškinamos atsizvelgiant į to reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 17 straipsnio 3 dalį, pažeidimu, nes tomis nuostatomis Komisija įpareigota išnagrinėti, ar pirmuosiuose ginčijamuose sprendimuose nurodytais standartais nepažeidžiami statiniams keliami pagrindiniai reikalavimai.

- 37 Suomijos Respublika įstojo į bylą palaikyti antrojo ir trečiojo pagrindo byloje C-475/19 P.
- 38 Byloje C-688/19 P Vokietijos Federacinė Respublika pateikė du pagrindus apeliaciniam skundui pagrįsti. Pirmasis pagrindas pateiktas dėl Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalies, aiškinamos atsizvelgiant į to reglamento 17 straipsnio 5 dalį, pažeidimo, nes Bendrasis Teismas neatsizvelgė į tai, kad tomis nuostatomis Komisijai ne tik suteikta teisė, bet ir nustatyta pareiga imtis vienos iš Vokietijos Federacinės Respublikos siūlomų priemonių. Antrajame pagrinde ji teigia, kad antrajame skundžiamame sprendime pažeista to paties reglamento 18 straipsnio 2 dalis, aiškina atsizvelgiant į to reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis bei į 17 straipsnio 3 dalį, nes Bendrasis Teismas neatsizvelgė į aplinkybę, kad tomis nuostatomis Komisija įpareigota patikrinti, ar antruosiuose ginčijamuose sprendimuose nurodytais standartais nepažeidžiami statiniams keliami pagrindiniai reikalavimai.

Dėl pirmojo pagrindo byloje C-475/19 P dėl numanomo ginčijamų reglamentų teisinio aspekto

– Šalių argumentai

- 39 Pirmasis Vokietijos Federacinės Respublikos pagrindas sudarytas iš dviejų dalių.
- 40 Pirmoje dalyje apeliante teigia, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, „įgyvendinimo“ komunikatas ir kiti trys ginčijami komunikatai sukelia privalomų teisinių pasekmių. Reglamento Nr. 305/2011 17 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Komisijai paskelbus darnųjų standartų nuorodinių žymenų sąrašą, nuo bendro taikymo laikotarpio pradžios dienos leidžiama taikyti darnųjį standartą rengiant statybos produkto, kuriam taikomas tas standartas, eksploatacinių savybių deklaraciją, o nuo bendro taikymo laikotarpio pabaigos dienos to standarto taikymas tampa privalomas. Taigi Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad tie komunikatai nesukelia naujų teisinių pasekmių, palyginti su dviem pirmaisiais ginčijamais sprendimais.
- 41 Antroje dalyje apeliante kaltina Bendrąjį Teismą padarius išvadą, kad ji turi įrodyti, jog tais komunikatais padaryta neigiamas įtakos jos interesams ar reikšmingai pakeista jos teisinė padėtis, nors valstybė narė neprivalo įrodyti, kad aktu sukeliama asmeniškai su ja susijusios ar jos interesus pažeidžiančios teisinės pasekmės.
- 42 Komisija prašo atmesti abi šio pagrindo dalis.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti iš esmės remiantis pirmojo skundžiamo sprendimo 42, 43 ir 64 punktais, pirmieji ginčijami sprendimai apeliantei sukėlė teisinių pasekmių dėl to, kad jos pagrindinis prašymas buvo atmestas, o papildomas prašymas buvo patenkintas iš dalies. Būtent dėl to dalinio patenkinimo Komisija nusprendė įgyvendinimo tikslais priimti visus keturis ginčijamus komunikatus.

- 44 Dėl tos priežasties, kaip pirmojo skundžiamo sprendimo 49 punkte teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, kadangi buvo iš dalies patvirtinta pagal to reglamento 18 straipsnio 1 dalį valstybės narės suformuluota išlyga, Komisijos priimtuose komunikatuose dėl Reglamento Nr. 305/2011 įgyvendinimo tik atnaujinamas visų darniųjų standartų nuorodinių žymenų sąrašas, todėl tuose komunikatuose iš tikrųjų, kiek tai susiję su aptariamais darniaisiais standartais, tik daroma nuoroda į juos, tačiau nesukeliama kitų teisinių pasekmių nei jau sukeltos valstybei narei tos institucijos priimtais sprendimais pagal aptariamo reglamento 18 straipsnio 2 dalį.
- 45 Kadangi, kaip galima teigti remiantis pirmojo skundžiamo sprendimo 43–45 punktais, atsižvelgiant į „įgyvendinimo“ komunikatą ir kitų trijų ginčijamų komunikatų dalyką, turinį ir kontekstą, o dėl to ir į jų išsamią analizę, galima daryti išvadą, kad tais komunikatais iš esmės siekta pakartoti pirmuosiuose ginčijamuose sprendimuose jau nustatytus ribojimus, Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad tie komunikatai negali sukelti savarankiškų teisinių pasekmių.
- 46 Darytina išvada, kad ši dalis turi būti atmesta.
- 47 Kalbant apie pirmojo pagrindo antrą dalį reikia pažymėti, kad ją reikia tik atmesti kaip nereikšmingą, nes jai pritarti būti galima tik tuo atveju, jei būtų nuspręsta, jog Komisijos komunikatai, priimti Reglamentui Nr. 305/2011 įgyvendinti, sukelia savarankiškų teisinių pasekmių.
- 48 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti pirmąjį pagrindą byloje C-457/19 P.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų byloje C-475/19 P ir pirmojo ir antrojo pagrindų byloje C-688/19 P, pateiktų dėl Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalies išaiškinimo

– Šalių argumentai

- 49 Dėstydamą antrąjį pagrindą byloje C-475/19 P ir pirmąjį pagrindą byloje C-688/19 P Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas nesilaikė Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalies. Reikia pažymėti, kad tiek antrasis pagrindas byloje C-475/19 P, tiek pirmasis pagrindas byloje C-688/19 P sudaryti iš trijų panašiai suformuluotų dalių.
- 50 Pirmoje ir antroje dalyse apelianė primena, kad Komisija turi teisę suformuluoti išlygą dėl konkretaus darniojo standarto, kaip apelianė jai, be kita ko, pasiūlė padaryti šiuo atveju. Taigi, apelianės teigimu, Komisija turi ne tik galimybę, bet ir pareigą tik iš dalies sukelti tame reglamente numatytas teises pasekmes, kiek tai susiję su atitinkamame įgaliojime nustatytus reikalavimus nevisiškai tenkinančiu standartu, kaip galima aiškiai teigti remiantis Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalimi.
- 51 Taigi remiantis to reglamento 17 straipsnio 5 dalies antra pastraipa darytina išvada, kad, skelbdama gautus įgaliojimus atitinkančius darniuosius standartus, Komisija turėtų skelbti tik tų standartų nuorodinius žymenis, kurie visiškai atitinka tuos įgaliojimus.
- 52 Beje, kadangi Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnyje numatyta procedūra yra to reglamento 17 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje numatytos procedūros atitikmuo, tai, kas draudžiama pagal pastarąją nuostatą, negali būti leidžiama remiantis to reglamento 18 straipsnio 2 dalimi.
- 53 Trečioje dalyje apelianė kritikuoja „plačią diskreciją“, kurią pirmajame ir antrajame skundžiamuose sprendimuose Bendrasis Teismas suteikė Komisijai. Iš tiesų, kaip nusprendė Teisingumo Teismas 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) 43 punkte, nors tokio darniojo standarto rengimas patikėtas privatinės teisės subjektui, vis dėlto tai yra būtina ir griežtai apibrėžta Sąjungos teisėje įtvirtintų esminių reikalavimų įgyvendinimo priemonė, vykdoma Komisijos iniciatyva ir jai vadovaujant bei prižiūrint. Tokiomis aplinkybėmis Komisija privalo vykdyti formalių ir materialių aspektų tikrinimo užduotį.

- 54 Reikia pažymėti, kad trečiasis pagrindas byloje C-475/19 P ir antrasis pagrindas byloje C-688/19 P taip pat suformuluoti panašiai.
- 55 Pasak apeliančios, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad remiantis Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalimi, aiškinama atsižvelgiant į to reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 17 straipsnio 3 dalį, Komisija privalo išnagrinėti, ar darnieji standartai sudaro sąlygas valstybėms narėms užtikrinti, kad būtų laikomasi statiniams taikomų esminių reikalavimų. Iš tiesų, darnieji standartai turėtų sudaryti sąlygas įvertinti statybos produkto eksploatacines savybes, atitinkančias esmines jo savybes, kad būtų tenkinami statiniams taikomi esminiai reikalavimai.
- 56 Suomijos Respublika, įstojusi į bylą palaikyti apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų byloje C-475/19 P, iš esmės teigia, jog Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad, remiantis Reglamentu Nr. 305/2011, Komisija privalo patikrinti, ar darniuoju standartu įmanoma užtikrinti statiniams taikomus esminius reikalavimus dėl visų įgaliojime, kuriuo grindžiamas tas standartas, reikalaujamų aspektų. Taigi, jei standartas turėtų būti pripažintas neišsamiu dėl bet kokios priežasties, Komisija privalėtų pripažinti, kad dėl to, jog tas standartas neapima įgaliojime numatytų esminių reikalavimų vertinimo kriterijų, valstybės narės išsaugo galimybę nustatyti nacionalinius reikalavimus, kiek tai susiję su tomis esminėmis savybėmis.
- 57 Komisija reikalauja atmesti antrąjį ir trečiąjį pagrindus byloje C-475/19 P ir pirmąjį ir antrąjį pagrindus byloje C-688/19 P.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 58 Pirma, remiantis Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 1 dalies formuluote galima teigti, kad oficialaus prieštaravimo procedūra pradedama, jei valstybė narė arba Komisija mano, jog darnusis standartas „nevisiškai“ tenkina atitinkamame įgaliojime nustatytus reikalavimus, ir kad tai taikoma tiek tuo atveju, jei aptariamas standartas yra neišsamus atsižvelgiant į įgaliojimą, tiek tuo atveju, jei standartas jo neatitinka tam tikrais aspektais.
- 59 Toje pačioje nuostatoje pasakyta, kad, pareiškus prieštaravimą, Komisija privalo, pasikonsultavusi su nuolatinio statybos komitetu ir pagal Reglamento Nr. 1025/2012 22 straipsnį įsteigtu komitetu, įvertinti, ar standartas bent iš dalies tenkina įgaliojime nustatytus reikalavimus. Jei taip, tada Komisija privalo nuspręsti, ar tas standartas arba reikalavimus atitinkanti jo dalis turi būti paskelbtas arba paliktas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* visas arba iš dalies, ar nuoroda į tą standartą turi būti jame panaikinta.
- 60 Tačiau Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalyje nenustatyta, kad ši institucija gali nustatyti kitokias apeliančios pageidaujamas nuorodas į darnųjį standartą išlygas nei paskelbimas arba palikimas su apribojimais.
- 61 Neginčytina, kad terminas „nevisiškai“, kuris vartojamas Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalies redakcijoje prancūzų ar italų kalbomis, tam tikrose kitose šios nuostatos versijose kitomis kalbomis, kaip antai: vokiečių, anglų, ispanų ir lenkų, atitinka žodžių junginį „su išlygomis“ arba „su apribojimais“. Vis dėl to per to reglamento 18 straipsnyje numatytą procedūrą Komisija negali valstybėms narėms leisti pareikšti išlygą ir papildyti nevisiškai darnaus standarto turinį, nes taip ji pažeistų Europos standartizacijos įstaigų, vienintelių turinčių teisę nustatyti arba persvarstyti standarto turinį pagal suteiktą įgaliojimą, kompetenciją, turimą pagal to reglamento 17 straipsnį ir 18 straipsnio 3 dalį.

- 62 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad neskelbimas, visiškas ar dalinis paskelbimas arba palikimas, taip pat atitinkamą įgaliojimą atitinkančių nuorodų į visiškai ar iš dalies darnųjų standartų išbraukimas išlieka, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1025/2012 22 straipsnyje nurodyto komiteto nuomonę, Komisijos turima teisė, o ne tai institucijai tenkanti pareiga.
- 63 Šiuo atveju, viena vertus, pirmojo skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad apeliančios argumentas, jog Komisija neįvertino aptariamų darnųjų standartų suderinamumo su atitinkamu įgaliojimu, nepagrįstas faktais, nes pirmųjų ginčijamų sprendimų 9, 11, 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse ši institucija pripažino, kiek tai susiję su aptariamomis išlygomis, kad trūksta reikiamų kriterijų ir metodų, kad būtų galima įvertinti kitų pavojingų cheminių medžiagų eksploatacines savybes, todėl šios išlygos turi būti aiškiai pašalintos iš darnųjų standartų nuorodinių žymenų apimties, nes jos netaikomos. Taip elgdamasi pirmuosiuose ginčijamuose sprendimuose Komisija pasinaudojo jai suteikta teise tik iš dalies palikti nuorodas į darnuosius standartus.
- 64 Kita vertus, antrojo skundžiamo sprendimo 42 ir 44 punktuose Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo, kad nors „aptariamieji darnieji standartai nevisiškai atitinka konkretų įgaliojimą ir [nors] tokios eksploatacinės savybės, kaip antai atsparumas suspaudimui, geba išlaikyti apkrovas ir vientisumas, neįtrauktos į aptariamų darnųjų standartų eksploatacinių savybių vertinimo metodus ir kriterijus“, dėl šios aplinkybės negalėjo būti „panaikinti [antrieji ginčijami] sprendimai, nes tame įgaliojime nėra jokio reikalavimo nustatyti eksploatacinių savybių kriterijus dėl talpyklų įrengimo ar naudojimo seisminėse ar potvynių užliejamose zonose“.
- 65 Antra, reikia priminti, kad, kaip nurodyta Reglamento Nr. 305/2011 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse, nors laikantis valstybių narių taisyklių „statiniai“ turi būti projektuojami ir statomi taip, kad nekeltų pavojaus žmonių, naminių gyvūnų ar nuosavybės saugai ir nepakenktų aplinka, tos taisyklės daro tiesioginį poveikį statybos produktams taikomiems reikalavimams, kurie savo ruožtu ir dėl esamų skirtumų sudaro kliūčių prekybai Sąjungoje.
- 66 Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jų laisvam judėjimui, Reglamentu Nr. 305/2011 siekiama, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, patvirtinti „statybos produktų“ pateikimo į rinką arba tiekimo rinkai sąlygas ir nustatyti suderintas taisykles dėl tų produktų eksploatacinių savybių, atitinkančių jų esmines savybes, išreiškimo tvarkos ir šių produktų ženklavimo CE ženklu.
- 67 Reglamento Nr. 305/2011 8 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad valstybės narės nedraudžia ar netrukdo savo teritorijoje arba prisiimdamos atsakomybę tiekti rinkai arba naudoti CE ženklu paženklintus „statybos produktus“, „jeigu jų deklaruotos eksploatacinės savybės atitinka tokio naudojimo toje valstybėje narėje reikalavimus“.
- 68 Tokiomis aplinkybėmis valstybių narių teisė priimti nacionalines nuostatas, kad būtų reglamentuoti jų taikomi „statybos produktų“ vertinimo metodai, kiek tai susiję su aspektais, kuriems netaikomas darnusis standartas, gali riboti, neatsižvelgiant į Reglamento Nr. 305/2011 tikslą, laisvą statybos produktų, kuriems taikomas darnusis standartas, judėjimą, nes atsiranda tikimybė, jog „statybos produktų“ gamintojai turės laikytis tokių skirtingų nacionalinių procedūrų ir kriterijų, kad jų prekės patekti į rinką realiai gali iškilti kliūčių. Jeigu „statybos produktui“ netaikomas arba nevisiškai taikomas darnusis standartas ir dėl to eksploatacinės savybės, atitinkančios jo esmines savybes, negali būti išsamiai įvertintos laikantis esamo darniojo standarto, gamintojas privalo, jei reikia, remdamasis to reglamento 19 straipsniu, pateikti prašymą atlikti Europos techninį įvertinimą.
- 69 Kaip primenama Reglamento Nr. 305/2011 3 konstatuojamojoje dalyje, šiuo reglamentu neturi būti daromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti reikalavimus, kuriuos jos laiko būtinais, siekdamas užtikrinti sveikatos, aplinkos ir darbuotojų apsaugą, kai naudojami statybos produktai.

- 70 Tuo remiantis, darytina išvada, kad valstybė narė gali nustatyti specialias taisykles dėl „statybos produktų“ įrengimo ir naudojimo, jei tose taisyklėse nėra darniesiems standartams priešingų reikalavimų, susijusių su tų produktų vertinimu ar CE ženklo naudojimu jiems ženklini.
- 71 Šiuo atveju Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos pirmojo skundžiamo sprendimo 102 punkte nusprenddamas, kad Komisija negalėjo priimti išlygos, kurioje būtų nurodyta, jog valstybėms narėms leidžiama priimti nacionalines nuostatas dėl bandymo metodų ir patikrinimų, kiek tai susiję su kitų pavojingų cheminių medžiagų išskyrimu.
- 72 Beje, antrojo skundžiamo sprendimo 51 ir 55 punktuose Bendrasis Teismas teisingai nustatė, kad talpyklų naudojimas seisminėse ar potvynių užliejamose zonose nepatenka į aptariamų darniųjų standartų taikymo sritį, todėl nebuvo galima jų papildyti ribojimu dėl šio aspekto, taikant Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.
- 73 Kaip pažymėta šio sprendimo 70 punkte, valstybės narės gali nustatyti specialias taisykles dėl „statybos produktų“ įrengimo ir naudojimo, jei tose taisyklėse nenustatomi reikalavimai, nederantys su darniaisiais standartais pagal Reglamentą Nr. 305/2011.
- 74 Trečia, nors darnieji standartai, remiantis kartu skaitomomis Reglamento Nr. 305/2011 2 straipsnio 4 punkto, 3 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 17 straipsnio 3 dalies nuostatomis, yra susiję su „statybos produktų“ esminėmis savybėmis ir „statiniams“ taikomais pagrindiniais reikalavimais, negalima paneigti, kad tuo reglamentu siekiama suderinti ne tiems statiniams taikomus reikalavimus, o tik „statybos produktų“ vertinimo tvarką ir eksploatacinių savybių deklaravimą. Kadangi darniuosiuose standartuose apibrėžti „statybos produktų“ eksploatacinių savybių vertinimo metodai ir kriterijai turi sudaryti galimybę tik užtikrinti, kad tų produktų eksploatacinės savybės neprieštarautų „statiniams“ taikomus pagrindinius reikalavimus atitinkančioms esminėms savybėms, tų standartų tikslas nėra savaime užtikrinti esminių reikalavimų laikymąsi.
- 75 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad pirmajame skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas teisingai taikė šiuos principus ir to sprendimo 95 punkte nustatė, kad, viena vertus, darniųjų standartų tikslas nėra užtikrinti „statiniams“ taikomų valstybių narių nustatytų pagrindinių reikalavimų laikymąsi, o, kita vertus, nuostatose dėl „statybos produktų“, kuriomis užtikrinamas esminių reikalavimų laikymasis, valstybės narės privalo, siekdamos užtikrinti tų produktų laisvą judėjimą, naudotis darniaisiais standartais, kiek tai susiję su tų produktų eksploatacinių savybių vertinimu.
- 76 To paties sprendimo 96 punkte Bendrasis Teismas taip pat teisingai nustatė, kad Komisija neprivalo tikrinti, ar aptariamais darniaisiais standartais užtikrinamas „statiniams“ taikomų pagrindinių reikalavimų laikymasis, kiek tai susiję su kitų pavojingų cheminių medžiagų išskyrimu, nes darniaisiais standartais nesiekama sudaryti sąlygų įvertinti „statybos produktų“ eksploatacines savybes.
- 77 Dėl antrojo ginčijamo sprendimo reikia pažymėti, kad to sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog prašymas į aptariamų darniųjų standartų nuorodų taikymo sritį įtraukti išlygą bet kuriuo atveju negalėjo būti tenkinamas remiantis Reglamento Nr. 305/2011 18 straipsnio 2 dalimi, nes „tuo prašymu siekta tuos standartus papildyti papildomu reikalavimu dėl talpyklų įrengimo ar naudojimo seisminėse ar potvynių užliejamose zonose“, nors toje nuostatoje nenumatyta tokia galimybė papildyti.
- 78 Taigi Bendrasis Teismas pagrįstai patikrino aptariamų darniųjų standartų atitiktį atitinkamiems įgaliojimams ir nurodė priežastis, dėl kurių Komisija neprivalėjo tikrinti, kaip laikomasi pagrindinių reikalavimų.
- 79 Galiausiai, ketvirta, reikia konstatuoti, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 105 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas tik pažymėjo, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

- 80 Tuo remiantis darytina išvada, kad antrąjį ir trečiąjį pagrindus byloje C-475/19 P ir pirmąjį ir antrąjį pagrindus byloje C-688/19 P reikia atmesti.
- 81 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia visiškai atmesti abu apeliacinius skundus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 82 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas. Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 83 Kadangi Vokietijos Federacinė Respublika bylą pralaimėjo, o Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, iš jos reikia priteisti Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per apeliacinį procesą ir per procesus Bendrajame Teisme.
- 84 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 85 Taigi Suomijos Respublika, kaip įstojusi į bylą Bendrajame Teisme šalis, dalyvavusi procese Teisingumo Teisme, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Vokietijos Federacinė Respublika padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant apeliacinius skundus ir per procesus Europos Sąjungos Bendrajame Teisme.

3. Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai